

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21 szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	—	24	kor
Félévre	—	—	—	12	»
Negyedévre	—	—	—	6	»
Egy hóra	—	—	—	2	»

— Egyes szám ára 8 fill —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1901.

XXX. évfolyam. 84. szám.

Péntek, április 12.

Megszivlelendő statisztika.

Nagybecskerek, 1901. április 12.

(Dsk.) A statisztikát általában a leg-
szárazabb, legridegebb tudománynak tart-
ják a napkeleti bölcsektől kezdve egészen
máig azok, a kik a társadalmi és politikai
elméleteknek megoldásán csak akként fára-
doznak, hogy a teoriák utvesztő légkörén
tul nem akarnak, vagy nem tudnak a
gyakorlati élet kétségtelen tanúságaiból
erőt adni a megoldási módokatoknak.

Pedig bármily száraz, bármily rideg
is legyen a statisztika, mint tudomány,
szert a lét, az állami élet problémáiban
ez az, ami a szilárd alapot nyújtja a maga
elvitathatlan szigorúságáról a tovább fej-
lődésre.

Most is egy legutóbbi kelt hiteles
statisztikai kimutatásból a következőket
tartjuk érdekesnek kivonatolni.

Magyarország szántóföldje, rétje, kertje,
erdeje, szőlője, parlagon heverő és jól
művelt földje összesen 56 millió hold.
Ennek kéte harmada parasztok és hét
szilváfa földesurak tulajdona. Közel
negyven millió hold föld alkotja a nemzet
zömének ingatlan vagyonát. Ezen osztoz-
kodnak azok a milliók, akiknek társa-
dalmi helyzete után földmivelő országnak
nevezük e hazát.

Az ország egy harmada pedig nagy-
urak tulajdona, hitbizományok uraié, jogi
személyeké, társulatoké, felekezeteké. A
jogi személyek között első helyen áll az
állam maga. A kincstári birtok két és fél
millió hold. Utána következnek a köz-
ségek összesen 4 millió hétszáz ezer holddal.
A felekezetek közül leggazdagabb a római
katholikus egyház, amelynek fekvősége
meghaladja az 1 millió hatszáz ezer holdat.
A reformátusok birtoka több mint 160

ezer hold, a görög katolikusoké 120
ezer, az ágostai vallásuké 70 ezer és a
zsidóké 1059 hold. 2 millió és 320 ezer
hold a hitbizományi birtok. Az ország
termelő képességének rendkívüli voltáról
tanuskodik az a hivatalosan beigazolt adat,
hogy az összes területek 41 százaléka
termékeny szántóföld: az abszolút szám
23 millió 273 ezer hold. Nyomon követ-
kezik az erdőgazdaság, mely az összes-
ségnek 27 százaléka vagyis 15 és fél
millió holdat meghaladó terület. Ennek
utána jön jelentőségben a legelő 7,302,863,
azután a rét 5,751,625 holddal. 442 ezer
holdnyi területen termelik a szőlőt.

Ezek után csak vak vagy szándéko-
san rosszakarú és elfogult ember lehet,
aki nem látja be, hogy mily mértékben
van jogosultsága az u. n. agrár-törekvé-
seknek hazánkban, a földnek szeretetétől
és fentartó voltától áthatottan.

Volt alkalmunk e helyen már rá-
mutatni, hogy amennyire jogosultnak
ismerjük el az u. n. agrár-törekvéseket,
épen oly mértékben találjuk helyén való-
nak a kereskedelmi érdekek istápolását,
valamint azt is, hogy a kettő egymásnak
nem ellensége (nem is szabad, hogy az
legyen). hanem kölcsönhatásaiban előmoz-
dítója, segítőtársa.

Az a nem annyira paktum, mint in-
kább a haza és köz boldogulására célzó
irányzat az, a melyet eddig a kormány
és pártja oly szerencsésen tudott foganato-
sítani s ezen aductuson tovább is fog
folytatni.

Hiszen, ha csak egy futó tekintet
vettünk a külállamok közgazdasági tevé-
kenységére, nyomban kiviláglik, hogy az
agrár és merkantil irányzatok közös szol-
gálatára hivatott alkotásokban mennyi és
milyen példákat állítanak elének.

Mert hiszen kétségtelen, hogy a vízi
utak s a külkereskedelmi gócpontok léte-
sítése egyaránt szolgálja a földmivelés és
kereskedelem érdekeit. Még Ausztria is
nagy vasuti építkezéseire 500 millió koronát
fog felvenni. De ezenkívül egy nagy-
szerű csatornahálózat — a Duna—Odera
vagy Duna—Elba csatorna — is tervben
van. Erre — természetesen évek sorára
megosztva — 500—700 millió körül fog
kellenni. Európaszerte a nagy csatorna-
építések korszaka nyílt meg. Németország-
ban az ismeretes csatornájavaslatra 400
millió márkának megszavaztatásán fára-
dozik a kormány. Oroszországban még
ennél is nagyobb szabású csatornatervet
vajudnak, ha véget vet nekik az a forra-
dalmi mozgalom, mely a diákszavargások-
kal indult meg s futó tüzként terjed szét
az orosz társadalom minden rétegében.
Magyarország sem marad tétlen a vízi
utak tekintetében. A kormány nagyszerű
csatornatervet dolgozik, melyek egyes
vízi összeköttetést létesítenének a Balti és
az Adriai tenger között, a Vág, a Duna,
a Száva és Kulpa s kiépítendő új csator-
nák segítségével. Ehhez járul a Duna—
Tisza csatorna s a budapesti kikötő-épít-
kezések.

Ezek a tények bizonyára megcáfolják
azt a ráfogást, mintha kormányunk kizárólag
az agrár érdekeknek szolgája lenne.
Amde a földmivelési miniszterium mindenre
kiterjedő figyelmé, áldozatkészsége igazat
ad a hevesebb merkantilisták támadásai-
val szemben annak a fölfogásnak is, hogy
az agrár érdekek istápolása is kiváló fon-
tos kormányzati alapelve a Széll kor-
mánynak.

Semmire sem áll jobban dicső ural-
kodónk jelszava, mint e két kérdésre:
Viribus Unitis!

A „TORONTÁL“ tárcája.

A szent.

A partnerek már türelmetlenül fészkelőd-
tek ülőhelyükben, némelyik olykor fel is
állt s egy tartotta kezében a kártyát, közbe
nagyokat ásitott s minduntalan kivette óráját és
kérdőleg tekintett a többiekre, akik is hasonló
tűnetek között akarták értésére adni Botond
Ivának, hogy a játéknak vége van, nincsen
kedvük tovább játszani. Az meg föl sem nézett
s vagy osztott, vagy az asztalra könyökölve és
kezét fogásra tartva, várta, leste az osztó által
elébe vetett kártya lapokat. A kávéház separé-
jában izzó, fülledt volt már a levegő, a repkedő
gázlángokat, mintha ködként ülte volna meg a sűrű,
gomolygó, kékes füstfelhő, a földön félig elszírt
drága szivarok és cigarették heverték, letépett,
összetaposott staniol borítékkal együtt; a ját-
szók mellé helyezett székeken levő hűsítő italok
elvezették színüket, apró, sűrű gyöngyök lepték
el a poharak belső falait s felmelegedve, érin-
tetlenül állottak ott úgy, a hogy oda tették őket.

Pérez nem volt az asztalon. „Hozomra“ ment
már a „játék“. Botond Iván ugyanis elvesztette
a nála volt néhány ezer forintját és még kétszer
annyit úgy „hozomra“, s miután már reggel felé
járt az idő: a legjobb eset rá nézve az lehetett,
ha visszanyeri a „hozomra“ elvesztett nagy
összeget. Künn a kávéházban az utolsó kurjantás
is elhangzott, az utolsó elázott ember is ki-
támolygott, vagy némi kis segélyvel „kiröpült“,
a pincérek nagyokat bóbiskoltak s még nagyobb
ásitottak, a cigányok meg élénk és kézzel fog-
ható eszmecsere után rakták zsebre az est sikerét. A
homályos, párás ablakokon keresztül szürke
homály kezdett derengeni. A kassza királynője
sietve zárta a cukor, theák és kártyák fiókjait,

lefutott a trónusról s egy oldalpillantást veve a
tükörbe, magára kapta kalapját, kabátját s
kissé dideregve a kora reggeli cipős, hűvös
tavaszi levegőben, beugrott egy fedett kocsiba s
robogva hajtattott a lakására.

Végre sikerült Botond Ivának „ledolgozni“
a hozomra vesztett összeget, mire véget ért
a játék. A partnerek szinte szöktak kifelé a
separéból. Egyedül maradt. Alig tudott felállani
ülőhelyéből. Eles szurást érzett a mellében a
hosszu ideig tartott görnyedéstől — lábai meg vol-
tak zibbadva — mintha ezer apró tü szurta volna
talpait. Az első lépéseknél szinte tántorgott, mint a
részeg ember; szeméi kápráztak, kékes vörös kari-
kák vették azokat körül, fülei zugtak, halán-
tétán csak úgy lüktettek az erek s feje tetején
oly erős, tompa nyomást érzett, mintha egy ke-
mény, éles tárgygal vágta volna koponyájára,
a mi egész az agyvelejéig hatott. Ajkai szín-
telemek voltak s kicserepedtek a sok s iver
szívásától, nikotintól, orcaí fakók, ólom színtől.
Ugy állott ott egy helyen, a hogy nagy keser-
vesen felegyenesedett, mint egy darab fa,
szemeinek nem volt kifejezése, csak egy bámult
maga elé értelem és érzelem nélkül, öntudat-
lanul. A pincér felsegítette a kabátját, ő meg
gépiesen a kalapja, botja után nyult, miközben
kezzei remegtek, ujjai idegesen vibráltak.

Reggel öt óra volt, mikor a kávéházból
lassu, csöndes léptekkel az utcára kiért. Meg-
rázkódott egész testében, amint a hűvös levegő
megcsapta. Az agya is elkezdett működni, a
szíve meg érezni. Hát most hová?! . . . Haza.
A feleségéhez, a gyermekeihez . . . Az ő ott-
honába . . .

Halvány ajkai gunyos mosolyra torzulnak e
gondolatra.

. . . Az ő otthonába! . . . Hol vannak ezek
a legénykori ábrándok a ragyogó szemű, heves
vérű, tüzes piros ajku asszonyról, akinek győ

nyör a csókja, mámorba ringató, észbontó az
ölelése . . .

Eh, az ő viszonya olyan csöndes türelmes.
Csupa engedékenység, lemondás. Talán nincs is
abban má-érzés, mint szenvedni és szeretni a
gyermekét.

A gyermekek! . . .

Szive megdobban e gondolatra. Meglopta
most őket! Igaz, hogy az anyjuké volt a pénz,
apai örökségének utolsó része, de hát mégis a
gyermekektől vonta el, az ő kényelmüktől, meg-
élhetésüktől.

A lelkiismerete is elkezd kissé háborogni:
talán mégis csak visszás az ő helyzete, férj és
apa, akinek már két gyermeke van, előkelő
hivatalnok. És ő gyakran virrad a kávéházban
a kártya-asztal mellett, mint legénykorában,
amikor még felelőtlen volt, a mikor a tulajdon
becületén kívül senkinek sem tartozott száma-
dással nevéért, tetteiért, míg most az a két ár-
atlan gyermek!

Eh! mindennek az az asszony az oka!

Nagyon elűt az ő temperamentumuk, a
vérük, a gondolkodásmódjuk. Négy éve élnek
együtt s ő már elég rég folytatja ezt az életet.
Nem tudja lekötöni ez az asszony! — Unatko-
zik. Azért kell egy kis izgalom, egy kis válto-
zatosság.

Ismét megdobban a szíve: nagyon drága
volt ez az izgalom!

Mintha két kis gyermek panaszos, szemre-
hányó tekintetét látná, amint összebujva egy
csöndes, szelid asszony ölében elfojtott hangon
sírának, zokognának.

Most már sietve kerüli ki az embereket s
a városon keresztül rohanó folyó mellett elterülő
s még elhagyott park felé igyekszik. Mintha
távoli erdők, virágozni kezdő mezők illatát hozná
magával a folyó fölött elsuhanó, édes tavaszi
szellő.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfűtő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 6 órától kezdve délig az utolsó részére nyitva van; hűlőgép részére kedden és pénteken délután 5 1/2 óráig; ugyanazon napokon este 8-tól 8-ig utolsó részére is. A kádfűtő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad.

- Április 13. A polg. dalegyelet estélye a kaszinóban.
 „ 14. Nagybecskereki játékos nő-egylet közgyűlése.
 „ 17. Közig. biz. ülése.
 „ 21. A vörös kereszt-egylet torontálvármegyei választmányának ülése.
 „ 22. Városi közgyűlés.

— Április 11-ike a vármegyében. István-ölgyről írják lapunknak: E német ajku község hazafias lakossága, tekintettel a bekövetkező mezei munkára, már április 8-án, husvét hétfőn, Széchenyi gróf halálának 41-ik évfordulóján, tartotta a nemzeti ünnepélyt az iskolagyermekkel együtt. A feltámadás és az 1848-iki törvények szentesítésének e kettős ünnepén a házak fel voltak lobogozva, az Erzsébet tér fái nemzeti színű drapériákkal beváltak vonva, úgy hogy az egy egész zászlóerdőt mutatott. Délután 2 órakor, midőn Hausser Károly báró, a járás közkezdveit főszolgabírája a nép örömrivágása közt a községben megjelent, az ünnepély vette kezdetét. Hanzman János, a község derék tanítója, fáradhatatlan buzgalommal működött az ünnepély sikerén s a szomszéd községekből is betódult nép áhitattal hallgatta a német ajku gyermekek szép magyarsággal előadott szavatait és hazafias dalait. Kolényi Emil, evangélikus lelkész megnyitó beszéde után, melyben a nap fontosságát német és tót nyelven magyarázta, dr. Berger Mór, körorvos tartotta az ünnepi beszédet. A régi és új Magyarország közti különbséget élénk színekben esetenélvén, a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméinek diadalrajzát lendülettel fejtette ki és végre hazaszeretetre és királyhűségre buzdította a hallgató ifjúságot. A himnusz elénekklésével végződött az ünnepély.

— Az alkoholizmus elleni kongresszus, mely most ülésezik Bécsben, e nembem a 8-ik kongresszus. Dr. Plechl Szilárd, aki Torontál vármegyét képviseli e kongresszuson, a következőket írja: „A kongresszusok ügyrendjök nehézségét elvesztették, mert az előadók jó eleve megküldik a szervező bizottságnak a kivetéseket, amelyeket a bizottság kinyomat és egy nyálbék lekésést értekezéssel együtt az alig megérkezett tanak kézbesíti. Tudomást szerezhathat tehát az összes előadásokról, de az olvasás nem pótolhatja az élő szót. Különbem az alkoholizmus csapásai rideg statisztikai adatok nyomán újból és újból ismételtettek és különösen hangsúlyozva lett, hogy ezen mérget a gyermekek sanylik meg, testi és szellemi fogyat-

kozások lévén gyászos örökségük. Teljes abstinencia és vegetariánizmus is ajánlja lévén, Gruber elnök kijelentette, hogy nagy ellensége az alkoholnak, de még nagyobb ellensége a túlzásnak. Ezt és Parent belga képviselő felhívását vita nélkül lehet fogadni. Küzdjenek a nők az alkoholizmus ellen, ettől függvén boldogságuk. Abban a családban, melyben a részegség otthonos, az élet pokoli. A nő befolyásával védje gyermekeit. Tanítók, lelkészek alkossanak közeleményt, legyen szálló igévé, hogy az alkoholizmus ellen mindnyájunknak harcolnunk kell.”

— Visszahelyezett adóhivatali ellenőr. Schwarcz Kálmán, zsombolyai adóhivatali ellenőr, aki a Korek-féle sikkasztási ügy idejében az ellenőri hivatalt visszte — arra való tekintettel, hogy a sikkasztás az ő hivatali működése idejében történt, a vizsgálat menetébe szintén bevonták. A nagykikindai kir. törvényszéknél a vizsgálatot már néhány hét előtt befejezték, de az eljárás Schwarcz Kálmánra nézve a legkisebb terhelő körülményt sem volt képes kideríteni, úgy hogy ellene az eljárás be lett szüntetve. — E hét folyamán a miniszterium is megszólalt az adóhivatali ellenőr ügyében. Hivatalos rendelkezéssel felhívta, hogy állását a zsombolyai adóhivatalnál újra foglalja el.

— Rabolt utiköltés. Balán Adám ozorai lakosok talpa alatt égett a haza földje. Kifelévagyódott ő Romániába, a melyről annyiszor hallotta, hogy ott munka nélkül is fényesen meg lehet élni, olyan jó világ van ott. Az utazáshoz a mai modern korakban szükség van arra az általános értékmérő és csereszakozóra, melyet magyarul pénznek, románul „bányi“-nak neveznek. Balán Adámnak ezen közkezdveitől egy cikkelből éppenséggel s mmi készlete nem lévén, a maga módja szerint annak megszerzéséhez fogott. Beállított Sokárd a János ozorai lakos lakásába, s a gazdát, kinél pénzt sejtett, se szó, se beszéd, a földre teperte, fojtogatta és 50 koronányi készpénzt erőszakkal elvette, azaz elrabolta. Erre azután a jómadár, mint aki jól végezte dolgát, kerekelt oldott és Románia felé akarta újat venni, ámde a csendőrség utóléte és letartóztatta. Rablás miatt fognak törvényt ílni felette.

— Miért tanult az ur 12 esztendeig. Két német ajku polgártársunk jelentkezett a napokban egyik helybeli ügyvédi irodában, azt panasolván, hogy rajtuk valami istentelen atyjukia 700 koronát követel, pedig ők azt már régen megfizették neki.

— Hát van-e nyugtájuk a megtörtént fizetésről?
 — Minden más irás megvan, csak éppen a nyugta hiányzik.
 — Akkor bizony baj van.
 — Persze, hogy baj. Eppen azért jöttünk mi ide.
 Csináljon az ur nyugtát!
 — Ejnye, hogy a förgeteg nyergelje meg kendteket!
 Hát azt gondolják, hogy hamis okiratokat csinálnak?
 — Hát ahhoz se ért az ur? Akkor miért járt 12 esztendeig iskolába.

A fák rügyei már megpattantak, a fű kiszöldül, a fenyők tülevelei illatozni kezdenek s mintha valami sejtelmes, alig észrevehető zsongás hallatszanék az úde, tiszta, könnyű levegőben.

Az ég derűs kéksége visszaverődik a viz tiszta felületén s Botond Iván úgy bámulja azt, és elmerülve hallgatja a meg-megcsobbanó kis hullámok zajos, gyors irambódását.

Mintha a hullámokkal versenyt rohannának a gondolatai. Unalmas neki az élet. Ha abban az asszonyban egy kis szenvedély volna! Ha az ő szilaj vérét le tudná csillapítani mámorba ringató izsó szerelemmel! De így! A gyermekei anyja az csak és semmi más. Az apának elég, de a férfinak, a férfinak semmi, senki sem.

Oda támaszkodik a korláthoz s tágra nyílt szemekkel bámul le a folyton mozgásban levő viztükörre. Milyen könnyen meg tudná oldani az ő problémáját. Milyen könnyen végét szakítaná egy reménytelen, unalmas életnek! Néhány korai sétáló zavarja fel sötét gondolataiból s nagyot sóhajtván indul tovább. Fejét lecsüggesztve mel lére, lakása felé tart. Még nincs is egészen 6 óra.

A cselédek már talpon vannak. Nem is okoz feltűnést, hogy egész éjjel kimaradt. Csak éppen a kalapját, botját teszi le és fáradtan, kimerülten rogy le egy nagy, kényelmes karosszékre. Olyan csendes még minden, de tudja Isten, mintha ma ez a néma csend olyan hangos szemrehányással illetné.

... Hát így lesz ez már mindig? Így ásd alá folyton a magad és családod jó hírnevét, becsületét? Így akarsz te tisztességes nevet adni ártatlan kis gyermekednek? Hát jól van, az asszony nem tud itthon lekötöni, de hát azért ne bántsd kicsiny gyermekidet. Ők ártatlanok a ti bűneitekben!...

Az éjjeli izgalmaiktól kimerült idegrendszerén nem képes uralkodni. Úgy érzi, futnia, rohannia kellene innen messze... Testben,

lélekben összetörve, anyagilag teljesen kifosztva, úgy éri magát, mint egy jeltelen, elhagyott szomorú temetőben... Nem tud nyugodtan egy helyben ülni. Isgatottan járkálni kezd alá s föl. Hogy gondolatait kisére elterelje, megáll nagy, díszes könyvszekrénye előtt. Összefolynak szeméi előtt a címzések aranybetűi; de mintha a könyvek hangos, dörgedelmes szóval rivallnának rá: Ugy! hát észre méltóztatnál venni bennünket, jó madár! Ugye, hogy hűtlen lettél mihozánk is, derék fiu, pedig hej be sok éjt virrasztottál át, valamikor mellettünk, mikor még szerettél bennünket.

Es nem jobb lett volna ide menekülőd hozzánk, a helyett, hogy éjszakákon át raboltatd ki magad s a kicsiny ártatlan gyermekeidet... Hol volt a józan eszed, a szived, a lelked! Nem voltunk-e hűek, jók hozzád? Nem szívam-e föl lelkedbe, szivedbe a mi örömmel nyújtott szépségeinket? Ha volt csakugyan bánatod, nem fordulhattál volna e hozzánk inkább, mint a kártya asztalhoz? Te, aki már férj és apa vagy! Botond Iván rossz uton jártál!... Es mint a kit kemény ököllel melibe vágta, sietve fordul el könyvetől és irásztalához ül, arra lekönyököl és kezeibe hajtja zugsó, nehéz fejét. Majd hátradől karosszékre s automat-szerűleg huzgálja ki az irásztal fiókjait. Az egyikben megcsillan valami fényes tárgy. — Mohón kap hozzá. A revolvere! Ime a másik megoldása a problémának. Egyik ujját a ravaszra illeszti s belémered a c-sötét üregébe. Távol van tőle minden érzékenység, sentimentálisumus, de e pillanatban úgy szeretne arca borulni a földön és sírni... sírni keservesen. Mintha valami úgy incselkednék vele, hogy nyomja meg a ravaszt.

Valami úgy igazgatja, zaklatja: „Tedd meg! Tedd meg!” Csak egy pillanatot, egy röpké futó kis pillanatot! Már hallja a durranást, s látja a

— Ugrás a toronyból. Porjamosról a következő érdekes esetet írja tudósítónk: Egy itteni elemi iskolai gyerek majdnem áldozata lett könyvelőműségének. Ugyanis e napokban a rom. kath. templomban a ministránsok harangoztak. Egy pauza alkalmával Zelinka Ferenc ötödik osztályu elemi iskolai tanuló társának Burghardt Adámnak egy krajcárt ígért, ha az különben torony ablakából. A kis Burghardt, aki különben nagyon gyenge testalkotásu, erre azonnal késznek is nyilatkozott és kiállott a több mint hat méter magas ablakba. Zelinka erre megjéjt s egy krajcárt és cukrot ígért Burghardtnek, ha az ablakból visszalép. Ez azonban már nem hallgatott a szavakra, hanem nyomban leugrott a torony ablakából. Az ugrás oly szerencsésen sikerült, hogy a fiúnak nem esett semmi baja. Csak kissé sántikálva hagyta ott a hőstett színhelyét. De a krajcárt becsülettel megnyerte.

— Tolvaj testvérek. Török-Becsén Rohonczy Gedeon országyűlési képviselő kárára egy nagyobb muhar kazlat apránkint tisztára elhordták. A csendőrség a tetteseket a Zlatár testvérek személyében kinyomozta, akik öten, névszerint Zlatár Antal, Mihály, János, Ferenc és György, közös erővel hordták el éjnek idején a jőféle urasági takarmányt, amely annyi volt, hogy nem is voltak képesek állatjaikkal fölvetni, hanem a lopott takarmány jó részét portáikon megtalálták a kutató csendőrök.

— Összebotozott ember. Négy darab semfiba bot fekszik a zsombolyai előjáróság előtt, amelyekhez a következő história fűződik: Vasárnap délután Jung Pétert négy cimborája, névszerint Koch Miklós, Hauszender Ferenc, Hopp András és Róth János az utcán véresre verték botjaikkal. A verekedés hevében érkeztek a csendőrök a helyszínére, akik elszedték a verekedési eszközül szolgáló botokat, amelyeket az előjáróságnál deponáltak. Jung Péter a botozás következtében súlyos sérüléseket szenvedett. A négy verekedő legényt feljelentették a bíróságnál.

— Katonatisztek a konzulátusoknál. A közös külügyminiszter a hadügyminiszter utján felhívja a nyugdíjazott katonatiszteket, hogy a külföldi konzulátusoknál vállaljanak hivatalt. Kvalifikációs kívánalmak: munkaképesség, a német és egy más, a monarchiában használatos nyelv alapos tudása, azonfelül egy európai nyelnek oly mérvü ismerete, hogy azt az illető pályázó gyakorlat utján rövid idő alatt teljesen elsajátíthassa. A kinevezések próbaidőre történnek; de aki alkalmasnak bizonyul, mint konzulátusi hivatalt, az megfelelő szolgálati idő alatt a nyolcadik fizetési és rangosztályba léphet elő.

Barnum és Bailey. Fontos tény az amerikai Barnum és Bailey látványosságában az, hogy a bár milyen árban váltott jegy az egész hirdettet látványosság megtekintésére jogosít és ez egy rengeteg szám és több nagy hajó rakományt képvisel, egy szóval az egész látványosság egy jeggyel kü ön fizetések nélkül megtekinthető, ez mindig a nagy látványosság üzletvezetőségének megváltozhatatlan szokása volt és ezen rend-

szétfoszló löpor-füst közt magát felfehéren hátradőlve, a mint a ruhákon keresztül csöndesen, de mind erősebben és erősebben szivárogo át a meleg, piros vér. Látja a még megvonagló testet, mely már csak szintere az élet és halál szörnyű harcának; látja a még füstölő revolvert, amint görcsösen szorítja megmerevülő ujjai között... Hallja a zürzavaros lármát, ijedt kiabálást és látja a két kis gyermek tágra nyílt, bámuló szeméin, amint a nagy lármától megrettenve, kis testükben reszketve, de a történeteket fel nem fogva, meg nem értve, a többiek után ők is keservesen sírni, jajveszékelnéi kezdenek!...

Kiszó fájdalom szorítja össze a szivét, s úgy érzi, mintha minden tagja lövé mérédt volna.

Csendesen föltáru a szomszéd szoba ajtaja s azon egy magas, őszbeborult, éltes nő lép be. A Bolond István édes anyja. Nem veszi észre most a fia két keze közt tartott fegyvert, összeráncolt szemöldökkel, szigorú tekintettel áll meg előtte.

— A családod nyugalmát, becsületét jöttem számon kérni tőled. A tiédet nem törődöm. Nem érdemled meg. Te elvesztetted a szivedet, a lelkedet, most azon az uton vagy, hogy a becsületed, a hozzád tartozóid boldogsága is utána menjen. Nos hát, én nem engedem. Az édes anyád, sir a lelkem, hogy veled szemben kell megvédenem a feleségedet, ártatlan kis gyermekeidet, hogy a panaszosok pártjára kell állanom s téged elítélnem. Az anyának a saját gyermekét... Az öreg nő szeméire szorítja zsebkendőjét, hogy fölzártva lepergő könnyeit.

Botond Ivánt érintetlenül valami kihívó dac fogja el rekedt, színtelen hangon vág vissza:

— Mindennek az asszony az oka!
 — Miért? — riad fel az anya meglepetten.

szer,
 mazs,
 gedé,
 ezen
 volt
 osztv
 hiszti
 mulk
 tényl
 tudom
 hiesz
 még
 minde
 tekint
 száma
 sátra
 napot
 tetlent
 egyse
 szállit
 ez, ne
 nagys
 sajátja
 67, h
 kocsi
 épült
 donba
 melyet
 ság, m
 és sok
 nagysz
 valaha
 száma
 a látva
 és tulz
 tiszsz
 előada
 világt
 sátor
 mélyre
 dát, 2
 szati
 előada
 sokat
 sátor
 fölépü
 lobogó
 benyom
 fehér
 ez is
 helyis
 étköz
 met és
 tókélet
 szállit
 május
 A
 szerré
 mint 32
 csipőfé
 a Horg
 mindig
 járvány

tünk ne
 születni
 —
 tűrni, s
 benne a
 te vag
 már az
 hiszem
 anyádn
 emberne
 B
 midőn
 szép, fia
 pillantá
 kintetét
 fegyver
 rohan
 jával
 vel kirag
 könyei
 zott rétv
 becsegt
 kényeste
 tett, kics
 inkább
 kével,
 szeret
 —
 mondott
 —
 még kö
 Az
 —
 együtt s
 Bot
 tegyen
 rendült
 zett mag
 mig egy
 a fakó

szer, mely Amerikában egy fél század óta alkalmazásban van, mindenütt a legnagyobb megelégedéssel fogadtatott. Megjegyzendő továbbá, hogy ezen óriási látványosság mindeddig osztatlan volt és soha semmi körülmények alatt megszórtva nem lesz. Bár sokan vannak, a kik azt hiszik, hogy szinte lehetetlen egy ilyen óriási mulatót egész nagyságában vasutal elszállítani, tényleg mégis úgy van. Ezen tény annyira köztudomású az Egyesült Államokban, hogy annak híresztelése fölösleges, de az európaiak talán még nem tudják, hogy a kisebb városokban minden részletében ugyanazon látványosság megtekinthető, mint a nagy városokban. Ezen óriási számú, férfit, nőt, művészt, munkást, állatot, sátrakat, ketreceket és anyagot gyakran egy napról a másikra elindíthatni és ez nem fog lehetetlennek látszani, ha egyszer a közönség az egyszerűségeket és segédforrásokat a tovább szállításhoz megismeri. Egy tökéletes módszer ez, mely egyesülve a kitűnő vezetőséggel és a nagyszerű vasutberendezéssel a látványosság sajátja. Ilyen továbbításhoz a látványosság 67, husz méteres kocsi vesz igénybe és ezen kocsi a legújabb amerikai rendszer szerint épültek. Midőn ezen látványosság előadásait Londonban tartotta, a legnagyobb diadalt aratta, melyet valaha a világon ösmertek. A sajtó, paposság, munkásnép, nemesség egyhangulag dicsérete és sokan azt mondták, hogy „ez volt a legnagyobb látványosság, melyet Londonban valaha láttak”. A figyelem, melyet minden számba fordít az igazgatóság, oka annak, hogy a látványosság felülmúlja a mindeddig látottakat és túlzás nélkül mondható, hogy minden másnál tízszer több mulatságot és oktatást nyújtott. Az előadások külön készült és villanyossággal ki-világított vászonpavilonokban tartatnak. A fő sátor majdnem 200 mtr. hosszú és 15.000 szelvénynek nyújt helyet, magában foglalja 3 lovardát, 2 színpadot, 1 versenypályát, egy légtornaszati osztályt és ebben tartatnak meg az előadások. A másik az állatseregletet, kuriozitásokat és mulatót osztályt magában foglaló nagy sátor 150 m. hosszú, szép látvány nyújtanak a fölépült vászonpavilonok és az összes nemzetek lobogóival vannak földszintre. Az egész olyan benyomást gyakorol a szemlélőre, mint egy fehér sátrakból összeállított fehér város és már ez is látványosság. A sátrak több holdat foglalnak el és magában tartalmazzák a fent említett helyiségek kivül, ruházatot, kovács műhelyt, étkező termeket, könyvtárat, fodrásztermet és más kisebb sátor. Az egész berendezés tökéletesen amerikai minta szerint igazgattatik, szállítatik és állítatik ki. Az egész látványosság május 2-án jön Nagybecskerekre.

A Horgony-Pain-Expeller igazi népszerű házi-szerré lett, mely számos családban már több mint 32 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csuznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő, sőt járványkóránál, minő: a kolera és hányóhas-

folyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi-szer jó eredménnyel használtatott az influenza ellen is és 80 fillér, 1 korona 40 fillér és 2 korona árban a legtöbb gyógyszerárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment”-et tessék kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

TAVIRATOK.

Nagyszabású sikkasztás.

Budapest, április 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Veszprémből sürgönyzik: Az itteni kölesönös segélyező egyesületnél nagy sikkasztásnak jöttek nyomára. A mérlegeket tizenöt év óta meghamisították. A törvényszék megindította a vizsgálatot. A károsultak többnyire szegény emberek, akik összes betétjeiket elveszítették.

Hentesek sztrájkja.

Budapest, április 12. (A „Torontál” ered. táv.) Pécsről jelentik: Tegnap reggel Pécs valamennyi hentesboltja zárva maradt. A hentes-sztrájk oka az, hogy Pécs városa új vágóhidat létesített, a melyen kötelezővé tették a sertésvágást is. A hentesek ezt az intézkedést sérelmesnek találták. Föl is szólaltak ellene, deputációztak is, hogy ezentul is otthon vágassák sertéseiket, de a város egyelőre nem változtatta meg a határozatot. Erre azután a hentesek kimondották a sztrájkot és már tegnap sem disznóhúst, sem disznózsírt nem lehetett kapni a városban.

Spielhagen jobban van.

Budapest, április 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből táviratozzák: Spielhagen Frigyes, a hírneves regényíró, a ki akut köszvényben súlyosan megbetegedett és a kinek életéről az orvosok már-már lemondtak, jobban van. Naponta több órát tölt ágyon kívül és teljes felgyógyulása rövid idő alatt várható.

Politikai misszió.

Budapest, április 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból táviratozzák: Delcasse külügyminiszter folyó hó 22-én Szent Pétervárra utazik és hat napig fog ott tartózkodni.

— Eh, mert a mi véralkatunk, a mi lelkületünk nem egyezik meg. Nem egymás számára születünk.

— Igen, mert az a szegény asszony csak tűrni, szenvedni, lemondani tud. Hej, volna csak benne az én erélyemből s bátorságomból, akkor te vagy a jó uton volnál, vagy elzülöttél volna már szóta réges régen. Elszorul a szívem s azt hiszem megszokad, midőn nekem, a saját édes anyádnak, azt kell mondanom, hogy az ilyen embernek kár...

Be sem fejezhette a fenyegető mondatot, midőn reggeli pongyolában váratlanul belépett a szép, fiatal szőke asszony, Botond Ivánné. Ijedten pillantá meg férje fakó, beesett arcát, sötét tekintetét s a mint férje ujjai között észrevette a fegyver kivillanó fényes vasát, éles sikoltással rohant hozzá, keblére veté magát s mig félkarjával görcsösen szorítá őt magához, másik kezével kiragadta a revolvert és mialatt arcán sűrű könnyei pergették alá, összecseszkolá a körülkarikázott réveteg szemeket, a sápadt arcot s úgy becézgette, simogatta, babusgatta, mint egy elkényeztetett, imádott, nagy betegségből megmen- tett, kicsiny, egyetlen gyermeket... Vagy tán inkább mint egy férfit, akit egy nő egész lelkével, egész szívvel, mélyen, szenvedélyesen szeret...

Az anya feddőleg rázta fejét s csak annyit mondott:

— Lásd, így rontod el leányom, így tesszed még könnyelműbbé, mint amilyen.

Az még nem is figyelt rá, csak azt uttozta: — De ha én így is, minden hibáival együtt szeretem!

Botond Iván meg csak hagyta, hogy azt tegyen vele a remegő asszony, amit akar. Megrendült egész lelkében, szívében. Meredten nézett maga elé, szempillái meg sem rezdültek, mig egyszerre, annyi érzés hatása alatt kipirult a fakó arca, szeméi visszanyerték fényüket a

mig boldogan, dobogó szívvel viszonzta hitvese csókjait: szilárd, érces hangon mondta:

— Boldor vagyok. — Uj életre ébredtem! Mert te nemes vagy, te magasatos vagy, te szent vagy, én édes megváltó mindenem!

Azután odament a nagy, magas ősz asszonyhoz, megadással lehajolt és ajkaihoz emelve kezét, csak ennyit mondott:

— Nem érdemlem meg a bánatot. — De e szentért, ez angyalért, a kinek lelkét csak most ismertem meg, aki megmentett magamnak és családomnak: bocsássa meg anyám ön is bűneimet.

Mosolygó arcú, édes hangu két kis gyermek futott be a szobába, úgy a mint ágyukból az imént kikeltek, s mig az egyik az apja, a másik az anyja ölébe kuszott föl, s meztelen kis rózsás karjaikat nyakuk köré fűzték, neve telt, kacagott minden a szobában, még az az ősz, szigorú arcú, könybe borult szemű öreg asszony is, még a nagy szekrényben a könyvek is, s mintha most ezek hangosan azt kiáltották volna:

„Ugy, ugy, Botond Iván, ugy, ugy, te szép szőke asszony, örüljétek, vigadjatok, mert most találtátok fel igazán egymást, azt a közös utat, ami szívetekhez, a lelketekhez vezet! Meglássátok, most már mi is gyakrabban találkozunk, a kártya helyett — ha ráérsz — a mi lapjainkat forgatod majd, jó Botond Iván!”

Es telt az idő és multak az évek. A Botond Iván fekete haja őszbe csavarodott, a szép szőke asszonyból szelíd arcú matrona lett, a kis fiú délceg legénynyé, a csöpp kis leány bájos hajadonná fejlett, az ősz, öreg anya felett pedig már virágos hant domborul, csak egy nem változott meg: az a boldogság, melyet egy hű hitves nemes lelke, angyali szíve teremtett meg.

Várnai Ferenő.

A kínai bonyodalom.

Budapest, április 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pekingből jelentik: Bartsch német kapitányt a vizsgálat adatai szerint hátulról lötték le. A gyilkosság hat szemtanuját elfogták.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1901. április 12.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

Buza	kilo	50 kilogr. ára		kilo	50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig
Bánsági	ó	78	7.60	80	0.—	0.—
Tiszavidéki	„	76	7.60	80	7.95	8.05
Pestvidéki	„	76	7.50	80	7.85	7.95
Bácskai	„	76	7.70	80	0.—	0.—

Rozs	uj	elsőrendű	kilo	
			70-72	7.50
„	„	másodrendű	—	7.40
Árpa	„	takarmány	80-82	6.35
„	„	égetni való	82-84	6.—
„	„	sőrfőzésre való	84-86	0.—
Zab	„	—	39-41	6.45
Tengeri	ó	bánsági	—	0.—
„	„	másnemű	—	5.40

Határidő-üzlet.

Budapest, ápr. 12. (A nagybecskereki Lloyd társulat távirata.) Kielégítő kínálat mellett mérsékelt volt a vételkedv. Az árak 2-3 fillérrel emelkedtek. A mai határidőüzlet jegyzései:

Buza májusra	7.56—7.57
„ júniusra	7.64—7.65
„ őszre	7.71—7.72
októberre	7.79—7.80
Rozs őszre	6.73—6.74
Zab őszre	6.76—6.77
Tengeri májusra	5.20—5.21

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztették a Nagybecskereken, 1901. évi április hó 12-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	6.80 korona
kétszeres	„	6.10
rozs	„	6.—
árpa	„	5.—
zab	„	5.50
kukorica uj	„	4.90
repce	„	10.80
széna I.	„	2.80
„ II.	„	2.50
szalma I.	„	1.50
„ II.	„	1.—
burgonya	„	3.20
marhahús I. 1 kilogr.	„	—96
„ II.	„	—88
borjú hús	„	1.20
disznó hús	„	—96
juh hús	„	—72
zsir	„	1.04

Vonatok érkezése és indulása

Nagy Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekéről.

Érvényes 1901. április hó 1-től.

Erkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:

Zombolyáról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Pancsováról: délelőtt 7 óra 55 p.; délután 6 óra 55 p.
 Temesvárról: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Verseczről: délelőtt 9 óra 25 p.; este 7 óra 23 p.
 Alibunárról: este 7 óra 23 p.
 Zombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:

Zombolyára: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Pancsovára: reggel 8 óra 30 p.; délután 6 óra 30 p.
 Temesvárra: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Verseczre: reggel 8 óra 25 p.; délután 4 óra 50 p.
 Alibunárra: reggel 8 óra 25 p.
 Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 8 óra 59 p.; délután 5 óra 10 p.
 Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 6 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 06 p.

Torontál-Almás község előjárósága.

Árlejtési hirdetmény.

1361/87/1900. kgy. számú, törvényhatóságilag jóváhagyott képviselőtestületi határozat alapján községünkben község-háza és jegyzői lak építtetik.

Ezen építésnek biztosítása iránt folyó évi április hó 16-án délelőtt 9 órakor a községi jegyzői irodában szóbeli árlejtés fog tartatni.

A vállalati összeg, a kőműves-anyag és irodai berendezés árának leszámítása után, miután a kőműves-anyagot és butorokat a község szállítja, 23.859 korona 18 fillér.

Árlejtők kötelesek ezen összeg 10%-át az árlejtés megkezdése előtt bánatpénz címén letenni.

A részletes árlejtési feltételek, valamint az építkezési munkákra vonatkozó tervek és költségvetés a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Torontál-Almás, 1901. évi április hó 4-én.

Ross Vilmos, jegyző. (353-3.3) Kiefer Lipót, bíró.

364/l. szám. 1901.

355-3.3

Hirdetmény.

A földművelésügyi m. kir. miniszter ur Ó nagyméltósága az 1901. évi március hó 8-án kelt 89555/VI/2. számú rendeletével Sándoregyházán egy négy tanteremből és szertárból álló új iskolaépület létesítését, a jelenlegi igazgatói épületben levő tanteremnek népkönyvtár, illetve igazgatói irodává való átalakítását, két tanítói lakás felállítását és ugye lakásokhoz, mint az iskolákhoz melléképületek és árnyékszék építését 45888 korona 81 fillér összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivételének biztosítása céljából az 1901. évi március hó 26-ik napjának d. e. 10 órájára a nagybecskerek m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg (illetve az ajánlati költségvetés összege) 5%-ának megfelelő bánatpénz (vagy a bánatpénznek az állampénztárnál [adóhivatalok, vámhivatalok, sóhivatalok stb.] történt letételét igazoló pénztári nyugta) csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Nagybecskereken, 1901. évi március hó 27-én.

Magy. kir. államépítészeti hivatal.

A hivatal főnöke helyett:
Harmat Adolf,
kir. mérnök.

3768. sz. 1901.

356-3.3

Pályázat.

Ernesztháza községben üresedésben levő községi szülésznői állás betöltésére nézve a választás f. évi április hó 24-én d. e. 9 órára Ernestsztháza község-házánál kitűztetik.

Ezen állással összekapcsolt javadalmazás évi 180 korona és minden szülés után 2 korona díj.

Mindazok, akik ezen állásra pályázni óhajtanak, a magyar és német nyelvet szóval bírják, felhivatnak, hogy felszerelt folyamodványukat f. évi április hó 23-án alólirottán benyujtsák.

Nagybecskerek, 1901. évi április hó 5-én.

Daniel Ferenc,
főszolgabíró.

Meghívó.

A nagybecskerek kir. törvényszék, mint kereskedelmi bíróság 3132/k. 901. számú végzésével érvénytelennek nyilvánította a Zichyfalvai takaré- és hitelegylet, mint részvénytársaság 1901. évi február hó 10-én tartott rendes közgyűlésben hozott határozatait és új közgyűlés megtartását rendelte el.

Ezen végzés folytán az új közgyűlés

1901. évi április hó 28-án d. u. 2 órakor a zichyfalvai állami iskolában

a következő tárgysorozattal fog megtartatni:

1. Szavazatszedő-bizottság választása.
 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és az 1900. évről szóló mérleg előterjesztése, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
 3. A tiszta jövedelem hovatfordításáról szóló határozat.
 4. A felügyelő-bizottság megválasztása.
 5. Indítványok.
 6. Két tag megválasztása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.
- Mely közgyűlésre a Zichyfalvai takaré- és hitelegylet, mint részvénytársaság részvényesei ezennel meghivatnak. Zichyfalva, 1901. évi április hó 5-én.

358-1.1

Az igazgatóság.

Tartozik.	Mérleg-számla.	Követel.	
Pénztári számla	1166 45	Alaptőke	50000 —
Váltó-számla	332501 88	Tartalékalap	50000 —
Értékpapír-számla	440 —	Külön tartalékalap	4117 54
Ingatlan-számla	44638 89	Visszleszámitolás	153710 08
Giro-számla	223 04	Betét	88063-77
Beruházási számla 10% leírása után	327 03	Betétkamat tőkésítés	1941-36
		Törlesztési kölcsön	90005 13
		Tiszta nyeresemény	21190 52
			10324 02
	379347 29		379347 29

Tartozik.	Nyeremény- és veszteség számla.	Követel.	
10% beruházási leírás	36 33	Váltókamat és illeték	34286 61
Jövedelmi adó	3130-70	Váltó kiállítás	1058 20
Községi pótladó	951-84	Átíratási díj	3 —
Vasutépít. költség	113-96	Intési díj	69 —
Vizszabályozás	106-62	Értékpapír jövedelme	20 —
Iparkamarai illeték	58 70	Ingatlan jövedelme	4490 96
Betét kamatadó	615 74		
Visszleszámitolási kamat	12403-91		
Törlesztési kölcsön kamat	1093-58		
Kiadások	859 35		
Fizetések	2326 66		
Házbér	280 —		
Váltóleírás	1600 —		
Betét kamat kifizetve	3703-56		
„ „ tőkésítve	1941-36		
Perköltség	207-01		
Illeték	174-40		
Tiszta nyeresemény	10324 02		
	39927 77		39927 77

Zichyfalva, 1900. évi december hó 31-én.

Wosching György m. p., igazgató. Debert Konrád m. p., aligazgató.
Scher Sándor m. p., könyvelő. Frasz György m. p., pénztárnok.

Jelen mérleg-számla, nyeresemény- és veszteség-számla általunk megvizsgáltott, a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlított és helyesnek találtott.

A felügyelő-bizottság:

Wosching J. György m. p. Michael Blaskovits m. p. Blaskovits József m. p.

1760 kig. 1901.

352-3.3

Árlejtési hirdetmény.

Alibunár község előjárósága a vármegye törvényhatóságának 100 kgy. 9133/901. számú határozatával 10 224 kor. 71 fill. költséggel jóváhagyott építkezési tervzet alapján a község-ház részbeni átalakítása, részben pedig újonnan építkezésére ezennel árlejtést hirdet.

Az árlejtés határnapja 1901. évi április hó 29-ik napjának délelőtti 10 órájára tűzetik ki.

Arverelni szándékozók kötelesek a fenti, mint a kikiáltási ár összegének megfelelő 10%-o' bánatpénzül készpénzben, vagy elfogadó értékpapírban az árlejtést megelőzőleg a községi előjáróság kezéhez letenni, esetleg zárt ajánlatokat a mondott időig ugyancsak a bánatpénz csatolásával a községi előjáróság címére beküldeni.

Az építkezésre vonatkozó részletes tervzet a község jegyzői irodájában a hivatalos órák alatt betekinthező.

Alibunárott, 1901. évi április 6-án.

Dadits Alajos, jegyző. Krsztics György, bíró.

1934. tkvi szám 1801.

357-1.1

Arverési hirdetmény kivonata.

A perlaszi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a jarkováci Népbank részvénytársaság javára 198 korona tőke, ennek 1899. évi január hó 30-tól járó 6% kamata, 70 korona 38 fillér és 30 korona 50 fillér már megállapított, 10 korona 45 fillér jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-c. 176. §. alapján Berkov szül. Czvetinov Ruzsa orlováti lakos ellen az ezen kir. járás-

bíróság területén Orlovát község határában fekvő és az orlováti 942. sz. tkvben foglalt 95. számú ház és 720 □-öl ház-helynek a Berkov született Czvetinov Ruzsa nevében álló fele részére 700 korona becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Orlovát község-házában 1901. évi május 9. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő, ugya a tkvi hivatalban, mint Orlovát községben kifüggesztett s megtekinthező feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.
3. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban a kikiáltottt kezéhez letenni.

Kelt Perlaszon, a kir. bíróság, mint tkvi hatóságnál, 1901. évi március hó 22-én.

Tóth, kir. aljbíró.

Hirdetések

felvételnek a

„Torontál“

kiadóhivatalában.